

למה מחכים? / ד"ר עודד עמיחי

10/12/17

רקטה לשדרות פגעה בגן ילדים:

<https://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-5054378,00.html>

קרה עוד נס. רקטה פגעה בגן ילדים שהיה סגור... וזו לא הפעם הראשונה.

קודם טענו במערכת הביטחון שאין איום, ואם יהיה, נכסח להם את הצורה... עכשיו כבר ברור לכל בר דעת שאין הגנה על ישובי עוטף עזה מפני פצמ"רים ורקטות קצרות טווח, ושיש גם יש איום של למעלה מכ-100,000 רקטות וטילים, חלקם מדויקים, על שאר חלקי הארץ, שכנגדם אין לנו הגנה.

מערכת ההגנה הרב שכבתית, המבוססת בלעדית על טילי יירוט, שהתעשיות הביטחוניות שיווקו לנו בגאון, תקרוס אחרי ימים אחדים ולא ישארו טילי הגנה.

הפתרון המתבקש הוא שילוב נשק לייזר, בהגנה מפני פצמ"רים, רקטות וטילים. לייזר כזה, הסקייגארד, היה מוכן לייצור כבר לפני למעלה מעשור. אפשר להיערך מחדש לייצורו גם בארץ.

אז למה מחכים?

אחד מידידי, בכיר (מיל") בצה"ל, אמר לי לפני כעשור שעד שלא יהיו 5,000 הרוגים, נשק לייזר לא יכנס כאן לשימוש.

האמנם? האם זה המחיר הנדרש כדי שמערכת הביטחון תשים את האגו בצד ותתחיל לחשוב? אני מקווה ומנסה להאמין שמישהו בצמרת בכל זאת יתעשת ויפעל, לפני שיקרה האסון, שיכניס את האזור לכאוס.